

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X BV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określającego szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylającego rozporządzenie nr 163/67/EWG, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 248/2010 z dnia 24 marca 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż towary przywiezione do Unii zostały sprzedane ze stratą, a mianowicie po cenie niższej od ceny importowej cif wskazanej w zgłoszeniu celnym, nie wystarczy sama w sobie, aby stwierdzić, że prawidłowość ceny importowej cif nie została wykazana, jeżeli importer udowadnia, że wszystkie warunki dotyczące przebiegu przesyłki omawianych towarów potwierdzają prawidłowość tej ceny.
- 2) Artykuł 3 ust. 5 i art. 4 rozporządzenia nr 1484/95, zmienionego rozporządzeniem nr 248/2010, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy importer nie był w stanie udowodnić prawidłowości ceny importowej cif wskazanej w zgłoszeniu celnym, organy celne powinny, w celu zastosowania dodatkowych należności celnych, odstąpić od uwzględnienia tej ceny i skorzystać z przewidzianych w art. 29–31 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 82/97 z dnia 19 grudnia 1996 r., metod ustalania wartości celnej przywożonych towarów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 28.5.2018 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 8 – Republika Czeska) – Libuše Králová / Primera Air Scandinavia

(Sprawa C-215/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Artykuł 5 pkt 1 – Jurysdykcja w sprawach, w których przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy – Artykuły 15 – 17 – Jurysdykcja w sprawach umów z udziałem konsumentów – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuły 6 i 7 – Prawo do odszkodowania w przypadku dużego opóźnienia lotu – Umowa przewozu połączonego z noclegiem zawarta między pasażerem a biurem podróży – Powództwo odszkodowawcze skierowane przeciwko przewoźnikowi lotniczemu niebędącemu stroną tej umowy – Dyrektywa 90/314/EWG – Impreza turystyczna]

(2020/C 215/05)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu 8

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Libuše Králová

Strona pozwana: Primera Air Scandinavia

Sentencja

- 1) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że pasażer opóźnionego o co najmniej trzy godziny lotu może wytoczyć powództwo o odszkodowanie na podstawie art. 6 i 7 tego rozporządzenia przeciwko obsługującemu lot przewoźnikowi lotniczemu, nawet jeśli owi pasażer i przewoźnik lotniczy nie zawarli umowy, a odnośny lot stanowi element imprezy turystycznej, objętej zakresem stosowania dyrektywy Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek.
- 2) Artykuł 5 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że powództwo o odszkodowanie wytoczone przez pasażera na podstawie rozporządzenia nr 261/2004 przeciwko obsługującemu lot przewoźnikowi lotniczemu jest objęte pojęciem „spraw, w których przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy” w rozumieniu tego przepisu, nawet jeśli między tymi stronami nie została zawarta żadna umowa, a lot obsługiwany przez tego przewoźnika lotniczego był przewidziany przez zawartą z osobą trzecią umowę o imprezę turystyczną, obejmującą również nocleg.
- 3) Artykuły 15–17 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że powództwo o odszkodowanie wytoczone przez pasażera przeciwko obsługującemu przewoźnikowi lotniczemu, z którym pasażer ten nie zawarł umowy, nie jest objęte zakresem stosowania tych artykułów regulujących jurysdykcję szczególną w sprawach dotyczących umów z udziałem konsumentów.

(¹) Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 marca 2020 r. – Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE / Komisja Europejska

(Sprawa C-244/18 P) (¹)

[Odwołanie – Pomoc państwa – Zastrzyk kapitałowy i gwarancje państwa – Pojęcie pomocy państwa – Pojęcie „korzyści” – Zasada prywatnego podmiotu gospodarczego – Kryterium inwestora prywatnego – Obowiązek sumiennego i bezstronnego zbadania spoczywający na Komisji Europejskiej – Kontrola sądowa – Ciężar dowodu – Pojęcie „zagrożonego przedsiębiorstwa” – Wytoczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji – Komunikat w sprawie gwarancji – Tymczasowe ramy prawne z 2011 r. – Kwota pomocy podlegająca odzyskaniu – Obowiązek uzasadnienia spoczywający na Komisji i Sądzie Unii Europejskiej]

(2020/C 215/06)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (przedstawiciele: I. Drillerakis, E. Rantos, N. Korogiannakis, I. Soufleros, E. Triantafyllou i G. Psaroudakis, dikigoroí)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier i A. Bouchagiar, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 1 lutego 2018 r., Larko/Commission (T-423/14, EU:T:2018:57) zostaje uchylony w części, w której wyrokiem tym Sąd oddalił pierwszą część zarzutu pierwszego skargi w zakresie, w jakim część ta dotyczy gwarancji przyznanej w roku 2008 przez państwo greckie na rzecz Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE, dotyczącej pożyczki w wysokości 30 mln EUR udzielonej tej spółce przez ATE Bank.